

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 599

Doknr.
816434

Dato
08-02-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 18. januar 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 155 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Theresa Berg Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 155:

”Vil ministeren redegøre for, om det er et forvaltningsmæssigt skøn, der er afgørende for om et barn skal partshøres i egen anbringelsessag?”

Svar:

For at styrke barnets stemme i sin egen sag, er barnets selvstændige partsstatus blevet sænket fra 12 til 10 år med ikrafttrædelsen af barnets lov.

Det fremgår således af barnets lov § 3, at børn og unge, der er fyldt 10 år, har partsbeføjelser i sager bl.a. om anbringelse uden for hjemmet med samtykke og i forbindelse med valg af anbringelsessted. Det betyder, at hvis barnet eller den unge ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort barnet eller den unge bekendt med oplysningerne eller vurderingerne, og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, jf. forvaltningslovens § 19. Det betyder, at børn og unge, der er fyldt 10 år, som hovedregel skal partshøres i ovennævnte tilfælde.

Derudover fremgår det af barnets lov § 5, stk. 3, at barnets eller den unges holdning og synspunkter skal tilvejebringes og inddrages løbende ved samtaler og anden direkte kontakt, inden der træffes beslutninger eller afgørelser efter loven om barnets eller den unges forhold. Inddragelse og samtaler kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor. Dette gælder uanset barnets alder, dog kan kravet om samtaler og anden direkte kontakt i helt særlige tilfælde helt eller delvis fraviges, hvis barnets eller den unges alder eller andre forhold i afgørende grad taler imod det. Barnets eller den unges holdning og synspunkter skal i disse tilfælde tilvejebringes på anden vis jf. § 5, stk. 4, i barnets lov. Eksempelvis kan det være et helt særligt tilfælde, hvis der er tale om et meget lille barn, herunder et spædbarn, eller et barn med en svær psykisk funktionsnedsættelse, hvilket vil kunne begrunde, at barnet eller den unges holdning og synspunkter må tilvejebringes på anden vis, f.eks. ved at indhente observationer om barnet eller ved at tale med de voksne, der er omkring barnet.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister